

คำสอนของท่านจา ปาตรุล รินโปเช

ช่วงปฏิบัติทั้งสี่ที่ใช้การตั้งนิมิตและการสลายนิมิต
เสียงตีฉาบกลองตั้งแต่ไม่ระลึกถึงความบริสุทธิ์
และเสียงพิมพ์สวดสาธยายมนตร์โดยไร้สมาธิ
ทั้งหมดนี้ไม่เคยเข้าใกล้แม้แต่หนทางแห่งความหลุดพ้น

แม้จะมีสมาธิแห่งการตั้งนิมิตและการสลายนิมิต
แต่หากไม่ประกอบด้วยโพธิจิตที่แท้จริงแล้วไซ้
ก็ไม่ช่วยให้บรรลुสภาวะแห่งพระสัมพันธู์ได้
เป็นแต่เพียงการหวานเมลิ็ดพันธุ์แห่งการเที่ยวไปในภพภวาทแห่งสังสารวัฏเท่านั้น

ธรรมอันใดก็ตามที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อจิตของตน
เป็นธรรมแต่เพียงในนามเท่านั้น ไม่ใช่ธรรมที่แท้
หากจิตของตนไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิมแล้วไซ้
แม้จะปฏิบัติปลีกวิเวกร้อยปี ก็เป็นเพียงเรื่องเหนื่อยเปล่า

แม้จะเข้าปลีกวิเวกมานานหลายปีหลายเดือน
แม้จะสวดสาธยายมนตร์นับหลายร้อยล้านจบ
หากความรักใคร่ยึดติด ความเกลียดชัง และความหลงผิดในใจยังไม่ลดน้อยลงไซ้
การปฏิบัติธรรมนั้นก็เป็นเพียงสิ่งไร้ความหมาย หรือมีไ้?

ดังนั้น จงอย่าลอกเลียนรูปแบบธรรมโดยไร้ความหมายที่แท้
หรือสร้างเป็นนักบวชพนจรแต่วิ่งไล่ภพภวาทในชีวิตนี้
หรือเลียนแบบลามะผู้น้อยที่กักขัง และมุ่งสวาปามของบุงชาติฯ
จงฝึกจิตของตนด้วยพระธรรมเถิด ฯ

ที่มาของสำนวนแปลภาษาไทย

Samye Thailand, 2024 (ดร.สุกัญญา เจริญวีรกุล, บ.ศ.๙ แปล, สมศรี เจริญวีรกุล ตรวจสอบแก้)

Translation Origin

Translated by [Samye Translations](#), 2024 (trans. Maitri Yarnell and Monica Thunder; ed. Libby Hogg).

This work is licensed under [CC BY-NC 4.0](#).